

savnedes altsaa, om jeg saa maa sige, en udtryktelig officiel Udtalelse fra Regeringens Side over for den af Rigsdagen fattede Beslutning, og det er den, som har fundet Sted i den af den højtærede Konseilspræsident afgivne Erklæring. Jeg siger derfor, at det er en Stadfæstelse af Rigsdagsbeslutningen, og jeg tror, at den er stadfæstet saa godt, som overhovedet en Meningsstiftendeagivelse fra den samlede Rigsdag og Regering kan blive stadfæstet, naar man da ikke vil paa Grundlovsændringens Vej. Det var altsaa Forholdet med Hensyn til Rigsdagsbeslutningen, og jeg vil føje til, at naar den højtærede Konseilspræsident dertil udtalte, at han opfattede den nuværende Regerings Opgave saaledes, at den skulde og vilde være en villig Hjælper til, at den Situation, der blev skabt i Foraaret, kunde udvisses og befæstes ved et frugtbart Arbejde paa Rigsdagen, saa siger jeg, at det var atter ikke andet end, hvad Rigsdagen kunde vente, og jeg skal kun føje dertil, at netop den Udtalelse fra den højtærede Konseilspræsident, at Regeringen vilde være en villig Hjælper, tror jeg, er fuldt betegnende for hele den Situation, hvori vi staa. Jeg skal ikke med det ærede Medlem, der sidst talte, komme ind paa den tidligere Diskussion om Regeringens Opgave og Pligt over for Forhandlingen mellem Rigsdagens Afdelinger; jeg henholder mig i den Henseende til den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser og skal derfor kun sige, at de for mit Bedkommende ere fuldt tilfredsstillende. Angaaende den anden Side af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, med Hensyn til Regeringens fremtidige Program, udtalte den højtærede Konseilspræsident, at der endnu ikke havde været Tid til at forberede dette, og det er vel ogsaa muligt, at Rigsdagen har et og andet at gøre til Udvikling af den Situation, hvori vi leve, saaledes, at dette virkelige Samarbejde kan paa en frugtbar Maade finde Sted. Den Stilling, som Regeringen altsaa i den Henseende forbeholder sig, er begrundet i den Udtalelse, der kom fra den højtærede Konseilspræsident, nemlig i den Bemærkning, at Regeringen har haft saa kort Forberedelsestid. Jeg har allerede, da jeg første Gang havde Ordet, tilladt mig at gøre opmærksom paa, at man ikke med Villighed kunde vente, at der nu skulde foreligge Forslag fra Regeringens Side i den Retning. Men jeg gaar ud fra, at der ogsaa i den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser i Gaar ligger et Tilfagn om, at det Reformarbejde, der forestaar, særlig maa være rettet paa at lette det økonomiske Tryk, der

hviler paa Erhvervslivet her i Landet. Jeg forstaaer meget godt, at den højtærede Konseilspræsident lægger en vis Dæmper paa Ønskerne i den Retning af Hensyn til de manglende Penge. Det er en Hindring, vi alle vide, er til Stede, og det kan ikke nytte at fordybe sig i Grunden til, at denne Mangel nu er til Stede. Den findes, og den maa anerkendes. Det har været Grunden, hvorfor man fra vor Side har indskrænket de Forslag, som ere fremkomne, inden for en saa snæver Ramme, at vi have maattet antage, at der maatte være Midler til, at disse Ønsker maatte kunne fyldestgøres i et saa beskedent Omfang som det, hvori de af os ere fremsatte. Men naturligvis er det en Opgave, der i Fællesskab maa ligge for Rigsdagen og Regeringen, at se at tilvejebringe de Midler, som anerkendes at ville blive nødvendige, naar der mangler Pengemidler til disse Ønskers Opfyldelse.

Den højtærede Finansminister fremsatte nogle Udtalelser særlig i Anledning af, hvad jeg fremsatte angaaende Reserverfondens Forhold til Kassebeholdningen. Det var i alt væsentligt en Bekræftelse af alt, hvad jeg havde gjort opmærksom paa. Jeg maa over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) indstøde den Bemærkning, at han ikke har Ret, naar han vil rette de af mig opgivne Tal derhen, at Reserverfondens Tilgodehavende hos Kassebeholdningen knap udgjorde 1 Million. Det er efter Oplysningerne i Finansloven nærmere 2 Millioner eller nøjagtig 1,734,000 Kr. Jeg henholder mig til, hvad der i den Henseende er oplyst i Anmærkningerne til Finansloven. Jeg antager, at det er den Sum, hvorpaa der i Finanslovsforslaget er bygget, og at den har været rigtig, da Finanslovsforslaget blev udarbejdet. Jeg blev dog lidt forundret ved den Oplysning fra den højtærede Finansminister, at det tidligere tilstedeværende Tilgodehavende, som Reserverfonden havde i to af de kjøbenhavnske Banker, motiveredes ved og var foranlediget ved, at man forberedte Udbetalinger af det forestaaende Laan til Landmænd paa 5 Millioner Kroner. Der kunde synes deri at ligge, at dette Tilgodehavende af 3 Millioner i den ene Bank og 1 i den anden — tror jeg, det var — var nogle andre Penge end Kassebeholdningens Tilgodehavende, at det var Midler af Reserverfonden, der vare realiserede og indstødte i Banken for at have sig i Behold til denne Anvendelse. Saaledes kunde det synes at skulle opfattes, men jeg kan ikke tro, det er Tilfældet. Forholdet er dog vistnok det, at det er Kassebeholdningens Tilgodehavende hos de paaagældende